ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobkyně: **M. K.**
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Miketou
sídlem Jaklovecká 1249/18, Ostrava-Slezská Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky**
sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 6. 2017 sp. zn. SZ/MPSV-2017/113807-923, č. j. MPSV-2017/120462-923, o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna advokáta Mgr. Petra Mikety se určuje částkou **6 292 Kč,** která mu bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 7. 6. 2017 sp. zn. SZ/MPSV-2017/113807-923, č. j. MPSV-2017/120462-923 žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 19. 4. 2017, č. j. 367506/17/OT, jímž byla žalobkyni odejmuta dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 2. 2017. Toto rozhodnutí odůvodnil Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě tím, že nájemní vztah žalobkyně k bytu č. X na adrese X skončil dne 30. 11. 2016, jelikož usnesením rady Městského obvodu Ostrava-Jih ze dne 9. 2. 2017, č. j. 4184/100 nebyla nájemní smlouva žalobkyni prodloužena a od 1. 12. 2016 užívá tento byt bez právního důvodu. Podle žalovaného postupoval správní orgán I. stupně v souladu s právními předpisy a v souladu s čl. III bodem 3.3 nájemní smlouvy ze dne 24. 11. 2014. Nájemní vztah žalobkyně k předmětnému bytu byl ukončen dne 30. 11. 2016, když žalobkyně byla vyzvána k vyklizení bytu a tato výzva jí byla doručena *„fikcí“* dne 27. 2. 2017 a nikoliv až dne 4. 3. 2017, kdy ji žalobkyně fyzicky převzala. Na tomto závěru nic nemůže změnit skutečnost, že žalobkyně doložila potvrzení o trvání nájemního vztahu, neboť ze spisové dokumentace jednoznačně vyplynulo, že jí nájemní vztah prodloužen nebyl a zároveň byla vyzvána k vyklizení předmětného bytu.

2. Žalobkyně podala proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, v níž namítala, že se napadené rozhodnutí opírá o nepravdivé důkazy a že nerespektuje podmínky zákona o pomoci v hmotné nouzi a zákona o státní sociální podpoře. Má za to, že řádně osvědčila trvání nájemního vztahu k předmětnému bytu č. X na ulici A. X v O.-Z. a k tomuto tvrzení doložila potvrzení o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016, v němž je uvedeno, že nájemní smlouva je uzavřená na dobu určitou na dvanáct měsíců, tedy do 30. 11. 2017.

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 7. 6. 2017 sp. zn. SZ/MPSV-2017/113807-923, č. j. MPSV-2017/120462-923, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, připojeným správním spisem Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě, rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017, č. j. 61 C 120/2017-213 a rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 5. 2018, č. j. 71 Co 71/2018 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobkyně vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního vztahu, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

5. Ze správního spisu Úřadu práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě krajský soud zjistil, že jeho součástí je výzva ze dne 13. 2. 2017, kterou Statutární město Ostrava, úřad Městského obvodu Ostrava-Jih adresovalo žalobkyni. Ve výzvě se uvádí, že žalobkyně byla nájemcem bytu č. X na adrese O., A. X. Dále se ve výzvě uvádí, že smlouva o nájmu bytu ze dne 24. 11. 2014 byla prodloužena do dne 30. 11. 2016 a že dále prodlužována nebude. O neprodloužení nájemní smlouvy ze dne 24. 11. 2014 rozhodla rada Městského obvodu Ostrava-Jih usnesením 4184/100 ze dne 9. 2. 2017 a nájemní vztah tak zanikl dnem 30. 11.

2016. Pronajímatel bytu vyzval žalobkyni k vyklizení předmětného bytu, neboť od 1. 12. 2016 bydlí v bytě bez právního důvodu. Dne 19. 4. 2017 Úřad práce ČR – Krajská pobočka v Ostravě vydal rozhodnutí, jímž žalobkyni odejmul příspěvek na bydlení ode dne 1. 2. 2017, protože nárok na tuto dávku jí zanikl ke dni 30. 11. 2016. V odůvodnění tohoto rozhodnutí odkázal správní orgán I. stupně na výše citovanou výzvu k vyklizení bytu a na rozhodnutí rady městského obvodu o neprodloužení nájemní smlouvy ze dne 24. 11. 2014. Protože nájemní poměr k bytu žalobkyni zanikl ke dni 30. 11. 2016, nesplňuje podmínky ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

6. Z rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 10. 2017, č. j. 61 C 120/2017-213 krajský soud zjistil, že jím byla žalobkyni uložena povinnost vyklidit byt č. 6 nacházející se ve třetím podlaží stavby – objekt k bydlení s č. p. X, která je součástí pozemku parc. č. st. X – zastavěná plocha a nádvoří v k. ú. Zábřeh nad Odrou, obec Ostrava, zapsaného na LV č. X, adresní místo A. X, O. a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. V odůvodnění tohoto rozsudku se uvádí nájemní smlouva ze dne 24. 11. 2014, podle které Statutární město Ostrava – Městský obvod Ostrava-Jih přenechal žalobkyni předmětný byt na dobu určitou od 1. 12. 2014 do 30. 11. 2015. Pod bodem 3.3 této smlouvy bylo ujednáno, že pokračuje-li nájemce v užívání bytu po dobu alespoň tří měsíců po dni, kdy měl nájem bytu skončit a pronajímatel písemně nevyzve nájemce, aby byt opustil, platí, že je nájem znovu ujednán na tutéž dobu, na jakou byl ujednán dříve; smluvní strany se v rámci smluvní volnosti dohodly, že ust. § 2285 občanského zákoníku nebude použito. V odůvodnění rozsudku se dále uvádí výše uvedená výzva k vyklizení bytu ze dne 13. 2. 2017 a to, že zásilka obsahující tuto výzvu k vyklizení bytu byla uložena na poště dle doručenky 17. 2. 2017 a žalobkyní byla osobně vyzvednuta dne 4. 3. 2017. Okresní soud provedl důkaz výpisem pošty o doručování této zásilky, ze kterého zjistil, že zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 15. 2. 2017, uložena byla dne 20. 2. 2017 a dodána dne 4. 3. 2017. V řízení tedy bylo prokázáno, že nájemní smlouva k předmětnému bytu byla uzavřena dne 24. 11. 2014 na dobu určitou do 30. 11. 2015 a dle ujednání 3.3 v této smlouvě byl nájemní poměr prodloužen do 30. 11. 2016. Pro obnovení nájemního poměru bylo podstatné, zda byla žalobkyni výzva k vyklizení bytu doručena ve sjednané tří měsíční lhůtě, tedy do konce února 2017. Žalobkyně byla vyzvána k vyklizení bytu výzvou ze dne 13. 2. 2017. Co se týče doručení této výzvy, dle Okresního soudu v Ostravě se provedené důkazy rozcházely v tom, zda byla tato zásilka doručována na poště dne 17. 2. 2017, jak vyplývá z doručenky, nebo dne 20. 2. 2017, jak vyplývá z elektronického záznamu pošty a dále v tom, zda si ji žalobkyně fyzicky převzala dne 4. 3. 2017 (podle elektronického záznamu pošty) nebo až dne 14. 3. 2017 (podle doručenky). V tomto směru okresní soud již žádné dokazování neprováděl, neboť zásilka obsahující výzvu k vyklizení bytu byla doručena do dispozice žalobkyně a uložena na poště v únoru 2017 a žalobkyně si ji fakticky vyzvedla až v březnu 2017. Za datum doručení výzvy je nutno považovat únor 2017, neboť v této době se zásilka dostala do dispozice žalobkyně, která objektivně měla možnost si ji od pošty převzít a seznámit se s ní a pokud tak učinila později, jde toto prodlení k její tíži. Okresní soud vyhodnotil žalobu jako důvodnou za situace, kdy nájemní vztah mezi účastníky skončil uplynutím doby sjednané doby nájmu a kdy v souladu se smlouvou byla žalobkyně ve sjednané lhůtě vyzvána k vyklizení bytu, užívá předmětný byt zcela bez právního důvodu.

7. Z rozsudku Krajského soud v Ostravě ze dne 15. 5. 2018, č. j. 71 Co 71/2018-285 zdejší soud zjistil, že jím byl potvrzen shora citovaný rozsudek Okresního soudu v Ostravě vyjma lhůty k vyklizení, kdy se mění tak, že lhůta k vyklizení se stanoví v délce jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku. Odvolací soud skutkový stav zjištěný okresním soudem doplnil o skutečnosti zjištěné z podkladů týkající se doručování výzvy k vyklizení bytu s tím, že takto doplněné dokazování odstranilo rozpor v údajích pošty ohledně data uložení předmětné zásilky - výzvy k vyklizení bytu na správný údaj 20. 2. 2017 a zároveň osvětlilo způsob doručování této zásilky, to je sjednáním odnášky. K tomu odvolací soud dodal, že odnáška znamená, že na základě písemné žádosti adresáta jsou ukládány poštovní zásilky nebo poukázané peněžní částky u dohodnuté provozovny, aniž by byl učiněn pokus o jejich dodání na adresu adresáta (ust. § 20 odst. 1 věta první vyhlášky č. 464/2012 Sb., v platném znění). Jestliže si tedy žalobkyně zřídila odnášku podle výše uvedeného ustanovení, pak skutečnost, že se s obsahem takto doručené zásilky uložené jí 20. 2. 2017 fakticky seznámila až v březnu 2017, nemá na správnost závěru o ukončení nájemního poměru k datu 30. 11. 2016 žádný vliv.

8. Ze shora uvedeného nemohl krajský soud v této projednávané věci učinit jiný závěr než ten, že žalobkyně od 1. 12. 2016 nebyla již nájemkyní předmětného bytu č. X na adrese A. X v O.-Z. a že tento byt od uvedeného data užívala bez právního důvodu. Na této skutečnosti nic nemůže změnit žalobkyní namítané potvrzení o trvání nájemního poměru ze dne 23. 11. 2016, v němž bylo uvedeno, že nájemní smlouva byla uzavřena na dobu dvanácti měsíců do 30. 11. 2017. Uvedené potvrzení bylo žalobkyni vydáno pro potřeby Úřadu práce ČR – kontaktní pracoviště Ostrava, oddělení státní sociální podpory. Pakliže žalobkyně nebyla k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí nájemkyní tohoto bytu, neplnila základní podmínku danou ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, dle kterého nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, který je v bytě hlášen k trvalému pobytu a splňuje další podmínky dané tímto zákonným ustanovením. Žalovaný proto napadeným rozhodnutím nepochybil, když odvolání žalobkyně jako nedůvodné zamítl a potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, kterým byla žalobkyni dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 2. 2017 odejmuta v souladu s ust. § 52 téhož zákona.

9. Krajský soud vzhledem k výše uvedenému v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobkyně jako nedůvodnou zamítl.

10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěch neměla a žalovanému toto právo nepřísluší ze zákona (ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

11. Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu čtyř úkonů právní pomoci po 1 000 Kč a čtyř režijních paušálů po 300 Kč, s připočtením DPH ve výši 21%, celkem tedy 6 292 Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 19. července 2018

JUDr. Petr Indráček

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje